

AKTIVNÍ UČENÍ

- autorkou je dánská speciální pedagožka Lilli Nielsen
- přístup vychází z přesvědčení, že téměř každé dítě se může a je schopno se učit
- podporuje využití aktivity dítěte a jeho vlastní zkušenosti v učení
- celková podpora rozvoje dítěte – jeho zrakových funkcí, sluchu, hmatu, motorického i senzomotorického vývoje, kognitivních funkcí, představ. U dětí s těžkým postižením zraku je primárně užíván sluch a hmat.
- využívány speciální pomůcky - pružinová deska, rezonanční deska, hopsadlo, podpurná lavice aj. Podpurná lavice a hopsadlo umožní dítěti změnu polohy, kontrolu dolních končetin a přenesení váhy na ně.

Metodika

- pozorujeme dítě, co dokáže, co mu dělá radost
- poskytujeme dítěti více aktivit a předmětů, které jsou podobné těm, které má rádo. Aby se dítě činnosti naučilo, je nutné je mnohokrát zopakovat, pokud možno s obměnami.
- nabídneme dítěti několik aktivit a předmětů, které lehce přesahují jeho vývojový stupeň a stanou se mu motivací a výzvou.
- nevyrušujeme dítě ze hry, dítě se zrakovým postižením musí přerušit aktivitu, aby nás slyšelo
- zpomalme – buďme trpěliví a dejme dítěti čas, aby činnost zvládlo. Při seznamování se s předměty je dobré, aby si dítě předmět prohlédlo (ohmatalo) samo, teprve po jeho osobní zkušenosti bychom mu měli ukázat detaily, které přehlédl, vysvětlit, k čemu se předmět používá.
- dovolme dítěti, aby samo kontrolovalo své ruce. Než dítěti s těžkým zrakovým postižením povedeme ruce, nechejme je aktivně objevovat předmět – jeho materiál, vytvářet zvuky pomocí předmětu apod.
- na konci hry přichází čas reflexe – dospělý krátce a jasně popisuje dítěti, jaké aktivity provádělo, ukazuje, s čím si hrálo. Můžeme klást otázky.

Více na <http://www.lilliworks.com>

NIELSEN, Lilli. *Učení zrakově postižených dětí v raném věku*. Praha: ISV, 1998. Speciální pedagogika (ISV). ISBN 80-85866-26-9.

